

TŘEBNOUŠEVES, o. Jičín

1873 zal. OS. První doložené představení 1873 Fidlovačka, týž rok dalších 7. 1896 ustaven OS, každým rokem 2-3 představení, někdy až 7. V době 1. sv. v. činnost přerušena. 1921 změna názvu na *Dkr MOK*, 1921 spolek na Jiráskových oslavách v Hořicích s Psohlavci, účinkovalo 80 osob. 1924 opět změna názvu spolku *Sokol a Hospodářsko-čtenářská beseda*. 1939-1944 ročně 1-2 představení. Poslední představení 1948. 1958 Vdavky Nanyňky Kulichovy.

INFORMACE pro MČAD: *Místopis okresu zprac. Hana Fajstauerová, Jiřina Holá a Ivan Matějka. Rkp. 1998-2000. PC ART.*
 ČURDA, Josef: *Ochotnické divadlo na hořickém venkově. In: Hořice v Podkrkonoší. Město a okres. Díl II. Vydal Dr. F. Mann jako 12. svazek Knihovny národohospodářských informací. Hořice 1934, s. 18-22.*
 OÚ: Kronika.

TŘEBOC, o. Rakovník

1898-1925 *OJ Tyl*. Od 1923 *FDTJ*. Ve 40. letech *SDO*.

INFORMACE pro MČAD: *Místopis okresu zprac. Ladislav Bába a Doris Černíková, SOKA. Rkp. 1998. PC ART.*
 SOKA Louny: Rejstřík katastru spolků OkÚ Louny č. 77.
 SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

TŘEBOHOSTICE, viz též **ZADNÍ ZBOROVICE**, o. Strakonice
 Impulzem ODi představení kočovného loutkáře Lagrona s loutkami v životní velikosti. 1892 první ochotnické představení. Hrál se nepravidelně do 1966, Muzikantská Liduška, Bártova pomsta, Dva bratři, Poslední muž, Cop, Na letním bytě, Na potoce za mlýnici aj.

INFORMACE pro MČAD: *Místopis okresu zprac. Milan Hankovec a Václav Slanař. Rkp. 1998-2000. PC ART.*

TŘEBOM, o. Opava

DS MOB, 1958 Princezna Pampeliška.

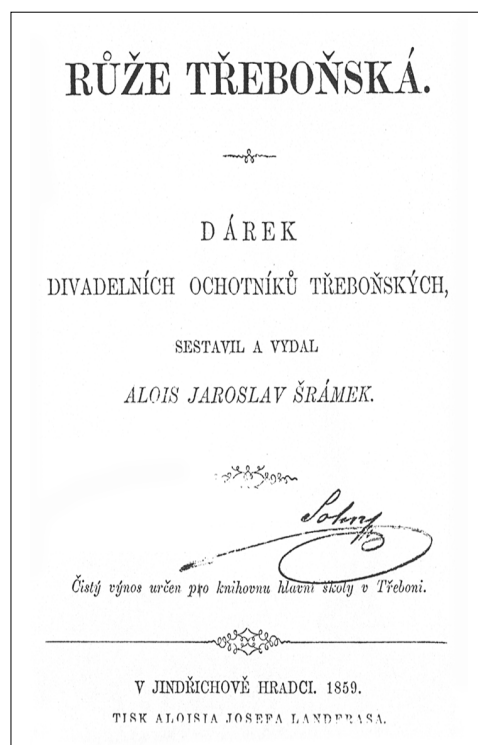
INFORMACE pro MČAD zprac. Stanislav Macek. Rkp. 1998-2002. *kART*.
 SOKA Opava: Fond ONV Hlučín.

TŘEBOŇ, o. Jindřichův Hradec

Div. tradice jedna z nejstarších v českých zemích. Od pol. 16. stol. v augustiniánském klášteře hry s biblickými náměty. Hrálí *kněží a žáci*, před kostelem, později na náměstí, 1568 O synu marnotratném, 1569 O chudém Lazarovi, 1572 Nešťastná Jenověfa, 1577 O bohatém sedlákově, 1577 O třech kráľích. 1587 v horní části zámku nová hra Šimona Lomnického z Budče Triumf aneb Komedie kratička o přeslavném Syna Božího nad smrtí, peklem a ďáblem vítězství. Od 1603 každoročně div. produkce na zámku Petra Voka, O svatě Dorotě, O Meluzině, O Řehoři, O potrestaném lakomci aj. Po Bílé hoře teprve 1722 a častěji od 1730 div. představení kláštera v Opatovickém mlýně. 1796 zasláno z Vídně bohaté vybavení pro jeviště na zámku.

Po předchozích ojedinělých pokusech zač. ve městě hrát divadlo 1797 v tzv. redutním sále (později právozárečném sále Besedy) bývalého pivovaru, vybaveném přenosným jevištěm se 6 scénami. Městští a zámecí „dileti“ v častých společných produkcích h. několik desetiletí německy, česky zde poprvé h. 1831 loutkář Matěj Kopecký. 1832 rozkol mezi ochotníky „zámeckými“ z řad schwarzenberských úředníků (postavili si jeviště v zámku) a měšťskými. Měšťané postavili divadlo na místě sladovny 1781 vyhořelého pivovaru, zah. 1833 německo-českým představením, jednoaktovkami *Der Theaterunternehmer* a Já se nikdy nemejlím aneb Vrchník Petrovských, s českým epilogem. Starší inventář doplněn novými částmi, které maloval novosedlský farář Jan Syrový. Ochotníci i kočující společnosti zde hráli česky i německy,

německé hry postupně upadaly a od 1846 h. pouze česky, např. Štěpánek, Kotzebue. 1845 první česká Beseda, což mělo zásadní národně-společenský význam. 1855 se rozpadlo zámecké

723 / Titulní strana Růže třeboňské, zajímavého dokladu aktivit ochotníků v 50. letech 20. století.

ochotnické sdružení a českému divadlu připadlo jeho vybavení včetně jeviště.

V 50. letech do 1861 se opět hrálo v češtině i němčině. 1861 krize, spolek se rozešel. 1865 zal. *nový OS* zásluhou Ad. Buzka, V. Chocholky, Jos. Rabase a Jos. Volence.

Do 1871 úspěšných 30 her. 1870-1871 péči ochotníků divadlo přestavěno do dnešní podoby. (Konečná rekonstrukce je z roku 1924.) Oponu a dekorace maloval ak. mal. F. Skála z Písku. 1872 zah. v novém divadle, pěvecko-hudební akademie a Svěhlavost (Benedix). Zde h. i *studenti gymnázia*, Strakonický dudák. 1878 ochotníci společně s *Pěveckým spolkem Pěslav* h. opery, hudebně-deklamační večery. ODi i *Sokol*. 1886 *SDO Lužnice*. 1889 a znovu 1895 ochotníci *Prodaná nevěsta*, při jejím provedení 1896 jh. Adolf Krössing. Koncem stol. se spolek rozpadl. 1902 zal. *nový SDO J. K. Tyl*, velká aktivita členů, velký podíl na ní studenti gymnázia.

Organizační zrod ochotnického spolku padl do doby nevalně šťastné. Krátce poté zaržal mocně úřední šiml ze stáje tehdejšího pana okresního hejtmána a výsledkem bylo uzavření divadla, prý z důvodů bezpečnostních. A zde se ukázala opět stará pravda, které dlouho zde mnozí uvěřiti nechtěli: že totiž důležitější složkou než provozovna sama je její živá náplň, totiž ti, kteří divadlo hrají. Hned po uzavření právozárečného divadla, jemuž nebylo možno se bránit, zřízeno bylo v besedním sále náhradní menší jeviště, opatřeno opona, opraveny staré dekorace a získáno na tehdejší dobu nejvíce účinné osvětlení, totiž gasolinovými lampami, které jinak osvětlovaly kluziště sportovního klubu a byly s dojemnou ochotou na divadlo půjčovány, a hrálo se vesele dále.

Ze vzpomínek R. Anthona.